

оуплашіхасе, а гласѣхъ на-
ѡногова който ми говореше
не чѣха.

10 И рѣкоха: цю да сотворимъ, Господи; а Гдѣ ми рече: станй та ѿди въ Дамаскъ, и тамъ ще да ти се каже за сичко, цюто ти є ѡпредѣлено да прѣвишъ.

11 И понѣже ѡслѣпѣхъ ѡ блѣскатъ на-ѡнаа свѣтлость, повѣдоха ме за ржкѣ та ѡніа който бѣха съ мене, и така влѣзохъ въ Дамаскъ.

12 И нѣкой Янанїа, мжжъ благоговѣишъ по законѣ, и свидѣтелствовашъ (въ добрѣ то) ѡ сички те 'Идеи, който живѣеѣхъ въ Дамаскъ.

13 Дойде коды мене, и като се приклижй при мене, рече ми: Савле брате, прогледни, и азъ тоа чѣсъ погледнахъ на него.

14 Я той ми рече: Бѣхъ на-ѡтцы те наши ѡпредѣлихъ те є да познаешъ негова та вола, и да видишъ прѣведникатъ, и да чѣешъ гласъ ѡ оустѣ та мѣ:

15 Зацѣто ще да мѣ бждешъ свидѣтель предъ сички те человекы за тѣа вѣщи цю си видѣлъ и чѣлъ.

16 И сегѣ цю чакашъ; станй та се кржсти, и ѡмѣй грѣховѣ те си, като призовѣшъ име то на-Гдѣ 'Исуса.

17 И като се вжрнѣхъ во 'Иерусалимъ, и молехсе (Бѣс)

въ цѣрква та, выдохъ во ѿ-стѣплѣнїе.

18 И видѣхъ го че ми говори: покжржай та ѿлѣзь скорѣ ѿзъ 'Иерусалима, зацѣто (тѣкашни те) не шѣтъ да прїиматъ свидѣтелство то ти за мене.

19 Я азъ рѣкохъ: Господи, ѡни сѣми знѣатъ зацѣ азъ затвѣрахъ въ темница та и вѣехъ по совѣрица та ѡніа който вѣроваѣхъ въ тебе,

20 И когѣто се проливаше кржвь та на-твоегѡ перво-мченика Стефана, и азъ стоѣхъ тамъ и соизволавахъ на оубѣиство то мѣ, и вѣрдехъ дрѣхи те на-ѡніа който го оубѣиваѣхъ.

21 И рече ми: ѿди, зацѣто азъ ще да те прѣтимъ далѣко въ ѣзычници те.

22 И слѣшаѣхъ го дори до това слово 'Идеє те): но послѣ фанѣхъ да выкатъ, и говорѣхъ: ѿстрекнѣ ѡ землѣ та тогѣва человека, зацѣто не трѣбѣва да є живъ.

23 И като выкаѣхъ ѡни и фжрлаѣхъ си дрѣхи те, и мѣтаѣхъ прѣхъ на въздѣхъ,

24 Тысѣщеначѣлникѣ запо-вѣда да го ѡведѣтъ въ крѣпость та, и рече да го ѿспытатъ съ бѣй: за да разсмѣе за коѣ причина выкаѣхъ така на вжрѣхъ него.

25 И като го растегнаѣхъ и вжрзаѣхъ го съ ремѣцы, рече